

ACHTER DE SCHERMEN: Ingrid Schmidt

-door Femke Lagaaij-

In deze rubriek komen mensen aan het woord die -meestal volledig vrijwillig en zonder op de voorgrond te treden- onmisbaar werk leveren voor onze zo geliefde hondensport. Ingrid Schmidt, gewaardeerd keurmeester en organisator in de OWT-wereld, wordt dit keer nader aan u voorgesteld. We spreken voor dit interview af op een doorde-weekse morgen, liefst om 10.15, "dan ben ik klaar in de stallen".

Dat roept meteen de eerste vraag op: stallen?

"Ja, lacht Ingrid, we zitten al 30 jaar tussen de koeien en het is nooit standaard op stal: soms heeft een koe gekalfd, soms is de melkmachine kapot, dan weer valt er net een grote baal hooi uit elkaar. We hebben dit melkveebedrijf vanaf '94. Dat lag zeker niet voor de hand want Rob (Ingrids man, ook voorjager en keurmeester, voor degenen die hem niet zouden kennen) en ik komen geen van beiden van de boerderij, we zijn er echt zelf mee begonnen. Ik had voor ik Rob ontmoette bij wijze van spreken nog nooit een koe van dichtbij gezien maar ik ging mee in de droom van Rob om boer te worden. We zijn samen gestart met 37 koeien, nu hebben we er 75. Rob's buurman was boer en toen die stopte nam Rob's vader het bedrijf over en konden wij het weer van hem overnemen. Dat zou nu trouwens ondenkbaar zijn met de gestegen prijzen voor landbouwgrond."

En op een boerderij moesten behalve koeien ook honden komen?

"Dat is ook zoiets: vroeger was ik bang voor honden maar vlak nadat we in 1992 waren getrouwd kwam Rob thuis met een puppie van een bevriende boer onder z'n arm. Het bleek een hele

leuke huishond die mij over mijn angst heen hielp. Vlak daarna ging Rob z'n jachtakte halen en daar hoorde een jachthond bij. Dus kochten we onze eerste Labrador waar Rob mee ging trainen. Hij kon hier rond de boerderij in ons eigen jachtveld jagen. Vooral op ganzen want daarvan hebben we er echt erg veel! Het is een voorrecht dat je zó je voordeur uitstapt, je veld in. In 2010 kregen we een hond uit mooie werklijnen en kwamen we in aanraking met de wedstrijden. Dat opende een nieuwe wereld voor ons."

Ondertussen was jullie gezin ook aardig gegroeid, toch?

"Ja, we hebben vier kinderen gekregen en zijn ook heel blij met ons eerste kleinkind dat ruim een jaar geleden geboren is. Op één na zijn alle kinderen de deur uit, ze wonen gelukkig allemaal in de buurt. Geen van allen hebben ze overigens belangstelling om het melkveebedrijf over te nemen. We zien wel hoe dat loopt. Het is al fijn dat we

sinds februari hulp hebben van iemand die heel handig is. Daardoor hebben wij iets meer tijd gekregen en kunnen we makkelijker een weekendje weg."

Ja want als ik het zo van een afstandje observeer heb je het niet alleen druk met de koeien...

"Haha! Ja dat klopt. In eerste instantie was Rob degene die met de hond werkte, ik ging mee en vond het mooi om te zien. Rob was veel in het buitenland met Sam, een erg goede hond. Ik ging zo veel mogelijk mee en vond het een voorrecht om daarbij te zijn. Ik heb altijd goed om me heen gekeken en veel gevraagd aan andere mensen, zo leerde ik de reglementen steeds beter kennen..."

Ik dacht dat ik zelf geen hond kon voorjagen. We hebben op een gegeven moment een nestje gefokt, en Rob vroeg aan mij: waarom hou je er geen een? Zo kreeg ik in 2015 inderdaad mijn eerste eigen hondje. Ik was eigenlijk verbaasd

Thuis op de trekker en met de kalfjes

dat ik ook een hond kon voorjagen, dat had ik niet achter mezelf gezocht.

Rob werd rond die tijd keurmeester en toen werd vrij snel daarna gevraagd of het ook niet iets voor mij zou zijn, ik was er toch al vaak bij. Zo ben ik in 2021 keurmeester geworden. En ik moet zeggen: ik vind het bijna leuker dan het zelf voorjagen."

Wat is er zo mooi aan het keurmeesterschap?

"Ten eerste kom je op plekken waar je normaal gesproken niet komt. Je leert mensen kennen en steekt er altijd wel iets van op. We worden regelmatig ook in het buitenland gevraagd en dan ga je naar terreinen toe waar je echt je ogen uitkijkt. Ik vind het leuk om in een veld te komen, een proef uit te zetten en te zien hoe de combinaties dat wat ik voor ze bedacht heb oplossen. De ene voorjager doet het zus, de andere zo. Je schat het soms niet goed in -het pakt soms heel anders uit dan je bedacht had. Ik vind het steeds opnieuw een uitdaging om een proef te bedenken, daar een verhaaltje bij te verzinnen en dan te zien hoe 20 honden en 20 voorjagers op dezelfde proef werken. Je krijgt namelijk 20 verschillende uitvoeringen voorgeschoteld. Het onderwerp hond staat bij ons thuis hoog op de agenda aan de gesprekstafel... We vinden het erg leuk om erover te praten, ervaringen te delen en een wedstrijd na afloop te analyseren. Gelukkig vinden de kinderen dat ook interessant en praten ze volop mee."

Wat kenmerkt jouw aanpak als keurmeester?

"Ik probeer altijd in het voordeel van de hond te keuren. Goed is gewoon goed. Ik heb daar ook wel een voorbeeld

geschoten-opgehaald. Eén van de honden, die al had laten zien heel steady te zijn, ging er opeens als een gek vandoor. En hij kwam ook niet terug op het roepen van de baas. Wat bleek nou? Zijn andere baasje, echtgenote van, stond aan de andere kant van het veld de (andere) hond te fluiten en ook haar hond die in mijn proef liep kwam heel braaf toen zij

"Ik probeer altijd in het voordeel van de hond te keuren. Goed is gewoon goed"

bij: ik had ooit op een OWT een walkup met 4 honden op linie bedacht voor de open klasse. Goed, we gaan lopen en er wordt geschoten-opgehaald,

floot.... Ik heb de hond niet uit de wedstrijd gehaald want hij deed immers precies wat er van hem gevraagd werd. Het was een gekke samenloop van omstandigheden."

Waarom ben je eigenlijk (geen) veldwerk keurmeester, terwijl je wel vaak op veldwedstrijden aanwezig bent?

"Voor de veldwedstrijden ben ik de charmante assistente van (echtgenoot) Rob- achter de schermen. Dus dat doen we samen. In een natuurlijke rolverdeling. Ik regel de logistiek en praktische dingen. Het is erg leuk om dit samen te doen.

Ik denk dat ik ondertussen op meer veldwedstrijden geweest ben dan de meeste deelnemers maar toch voel ik geen behoefte om

Mocktrial keuren met Rob in 2022

ook veldwerk keurmeester te worden. Ik vind van mezelf dat ik er nog niet genoeg van weet omdat ik zelf niet jaag. Ik heb onvoldoende vertrouwen in mezelf dat ik dat tot een goed einde kan brengen. Dus laat mij maar in de rol die ik nu heb."

En waarom word je niet ook SJP of MAP keurmeester?

"Ik loop dat soort wedstrijden zelf niet, dus die gedachte is nooit bij me opgekomen."

Hoe zie jij dat, die scheiding tussen degenen die zweren bij de OWT's of juist alleen maar geïnteresseerd zijn in SJP's en Mappen?

"Rob heeft met zijn eerste wedstrijd-hond wel SJP's en Mappen gelopen, dus in het verleden ben ik daar wel geweest en heb ik gezien hoe het daar aan toe ging. Daarna kwamen de OWT's en veldwedstrijden en die wedstrijdvormen passen prima bij mij. Ik vind het zinvol dat je je hond zo efficiënt mogelijk bij het apport ziet te krijgen (met een mooie balans tussen controle en zelfstandigheid) en ook zo snel mogelijk weer terug, zodat er zo weinig mogelijk veld wordt verstoord en de jacht snel weer door kan gaan. Bij de SJP's en Mappen is er een grotere

2019, Ingrid als deelnemster aan de Skinners Cup

Jaarlijkse shopdag met dochter en schoondochters

zelfstandigheid van je hond toegestaan, en mag de hond het meer op zijn eigen manier doen. Dat is ook prima, maar dat past minder goed bij mij. Ik denk dat op beide wedstrijdvormen tegelijk excelleren maar heel weinig honden en voorjagers gegeven is. Je ziet wel dat sommigen eerst het ene en dan het andere spelletje doen. Als je hond dat aankan is dat alleen maar leuk."

Er zijn wel mensen die vinden dat de OWT een gekunsteld spelletje is...

"Ik vind het jammer dat mensen soms een mening hebben over OWT's zonder dat ze precies weten wat er op dit soort wedstrijden van ze gevraagd wordt. Ik kom tijdens het keuren van een OWT best wel mensen tegen die achteraf zeggen: "o, ik dacht dat je op een OWT niks mocht zeggen tegen je hond en dat je niet mag fluiten." Dat blijkt dan dus best mee te vallen, want je mag (als het nodig is juist graag) wel commando's geven, zowel verbaal als met je fluitje. Verbaal corrigeren is niet toegestaan, maar dat is iets anders dan een commando geven."

Er zijn natuurlijk ook honden die niet geschikt zijn voor een OWT of veldwedstrijd. Als je hond piept op post bijvoorbeeld, ga je op deze wedstrijden niet ver komen. Maar als je je hond alleen gebruikt voor de jacht, kan je een prima jachthond hebben, die al het wild binnenbrengt en waarvan niemand het

erg vindt dat hij piept op post. Ik denk wel dat je mede-jagers er misschien van zullen balen als je hond het apport pas bereikt nadat hij eerst het hele veld heeft afgeragd en daarbij alle fazanten de lucht in heeft gekregen. Dus die regel dat de hond de valplek liefst zonder omwegen en met minimale veldverstoring dient te bereiken is dan misschien zo gek nog niet. Maar hoe dan ook: uiteindelijk gaat het er om dat je het spelletje doet dat bij je past en waar je met je hond plezier in hebt, met of zonder wedstrijdelement."

Je hebt nu weer een jonge hond, wat doe je met haar op basis van al je ervaring?

"Het is een heel drukke, snelle hond. Ze is me vaak net een stapje voor. Dat is wennen want ik was een makkelijker hond gewend. Ik heb m'n handen vol aan haar, weet dat ik vooral op rust moet inzetten en ben enorm op de basis gericht: heelwork & steadiness. Daar let ik nu veel meer op, door alles dat ik geobserveerd heb. Ik heb niet de ambitie om international field trial champion te worden, daarvoor train ik ook te weinig. Maar het leuke van als je zelf weer 'ns aan wedstrijden meedoet is dat je ook weer de proeven van andere keurmeesters ziet."

Even een rustmomentje tijdens een field trial in Hongarije

"Het heelwork laat echt te wensen over. Over 50 meter kunnen maar weinig honden het écht"

Wat weten mensen die jou minder goed kennen niet?

"Ik speel al sinds mijn 15e mee in het amateurtoneel. Daar heb ik Rob ook leren kennen. We speelden voor 't eerst samen in 1985. Dat was een uitvoering voor kinderen en we speelden boer en boerin, Adam en Riekje Blaar. Het jaar daarna speelden we een stelletje dat verliefd op elkaar werd. We moesten elkaar een zoen geven aan het eind van het stuk en hoe verder de repetities vorderden, hoe gezelliger de zoen werd. Vorig jaar heb ik zelfs de hoofdrol in ons laatste stuk gespeeld. Inmiddels spelen twee van de vier kinderen ook toneel en -je zult het bijna niet geloven- ook onze dochter heeft haar kersverse man (ze zijn een paar weken geleden getrouwd) daar leren kennen. Verder ben ik tegenwoordig oma dus heb ik mijn haakwerk weer opgepakt voor als de avonden langer worden. Mijn laatste creatie is een 'zelfportret'"

Heb je nog een bijzonder voorval of ervaring meegemaakt wat je zo te binnen schiet?

"We waren in Finland gevraagd om een wedstrijd te keuren en men had ons ondergebracht in een kleine houten hut in een of andere verre uithoek van het land. We keutelden daar nietsvermoedend een beetje buiten rond, tot bleek

dat heel kort daarvoor op die plek een beer op de wildcamera had gestaan... En een mooie ervaring deden we op in Oostenrijk bij een veldwedstrijd op wilde kwartels. Wat bleek: die zijn er alleen heel vroeg in de ochtend. Om 6.15 viel het eerste schot en om 11 uur was de hele wedstrijd klaar."

Welke tips kan je voorjagers geven?

"Stop heel veel energie in de basis-gehoorzaamheid, daar schort het bij erg veel combinaties aan. Ik vind dat het piepen over de hele linie meevalt, maar het heelwork laat echt te wensen over. Over 50 meter kunnen maar weinig honden het écht. Steadiness idem dito. Veel mensen vinden het trainen van spectaculaire dummies een stuk leuker maar bedenk dat als je hond niet naast je loopt, hij die dummy ook niet meer hoeft te halen. Tip is om daar echt veel aandacht aan te besteden voordat je moeilijke dummies gaat gooien."

Wie draag je voor de volgende 'Achter de Schermen' voor?

"Koen Gouweloos, hij zit in het bestuur van de Nederlandse Retriever Club, doet z'n best om velden te vinden voor de veldwedstrijden, jaagt zelf, loopt wedstrijden en zit in de WBE. Dus hij is zowel voor als achter de schermen heel actief"

Ingrid heeft een grote passie voor het amateurtoneel